

opusdei.org

Vzdejme Bohu díky za tak dobrého a věrného služebníka

Dopis biskupa Echevarrúi
věřícím prelatury a
kooperátorům Opus Dei.

06.04.2005

Kéž Ježíš opatruje všechny mé dcery
a syny!

Mé drahé děti: Připravovali jsme se
na smutnou chvíli úmrtí našeho
milovaného papeže Jana Pavla II.,
který – v těchto posledních letech a
měsících častěji, než dříve – obětoval

skrze utrpení celému světu svědectví své intimní jednoty s Bohem, pokojné a plné radosti.

Od minulé středy, kdy se papežovo zdraví náhle zhoršilo, se celá Církev shromáždila okolo svého nejvyššího pastýře, aby se s vírou modlila na všech místech světa. Opět se stala realitou scéna vyprávěná ve Skutcích apoštolů, o tom, jak král Herodes uvrhl Petra do vězení a zamýšlel ho usmrtit: *církev se za něj naléhavě modlila k Bohu* (Sk. 12, 5).

Tato modlitba za nástupce sv. Petra byla nejenom zdrojem síly pro papeže v jeho posledních dnech, ale také nás pevněji spojila s Kristem a s jeho milovanou snoubenkou, Církví. Pomohla nám katolíkům opět objevit, že tvoříme část velké rodiny Božích dětí, které mají na zemi společného Otce. Pocítili jsme také blízkost mnoha jiných křesťanů a nesčetných mužů a žen dobré vůle, kteří se

připojili k naší modlitbě. Vzdejme Bohu díky za všechny tyto dary a za tak dobrého a věrného služebníka, Jana Pavla II.

Nás v Díle spojuje s Janem Pavlem II. mnoho důvodů k díkůvzdání. Náš Otec nás učil milovat papeže, ať už by jím byl kdokoliv, horoucí láskou, z toho prostého a vznešeného důvodu, že je vikářem Krista, jeho viditelným zástupcem na zemi. Avšak naše úcta se stává ještě naléhavější, když uvážíme, jak, během svých let služby nejvyššího pastýře pomohl nám katolíkům plnit naši synovskou povinnost věrné oddanosti, příkladem svého intenzivního duchovního života (člověk se ho mohl téměř dotknout!), svojí radostnou službou duším, svojí láskou ke všem mužům a ženám, a také svými otcovskými nároky. A povýšil Dílo na prelaturu, takže můžeme uskutečňovat Opus Dei –

tuto malou „část“ Církve – tak, jak si to Bůh přeje.

Známe nesmírnou duchovní a morální prestiž, které se těšil Svatý Otec na celém světě, ale domnívám se, že během těchto několika posledních dní – i díky rozsáhlému zpravodajství, které mu věnovaly komunikační prostředky – byl každý, včetně nekatolíků, zasažen poznáním, že *ubi Petrus, ibi Ecclesia*, kde je Petr, tam je Církev. A nyní, po tak mnoha letech velkodušného odevzdání se Bohu, se stala hloubka a účinnost jeho služby jako nejvyššího pastýře ještě patrnější.

Jsme naplněni jistotou, že mu Nejsvětější Trojice otevřela nebeskou bránu dokořán, jako odměnu za jeho stálou horlivost po duších, jeho vytrvalé výzvy všem mužům a ženám k tomu, aby otevřeli Kristu dveře svých duší. Přitom, s hlubokou a pokojnou vděčností, nabídněme

Bohu oběti za věčný odpočinek jeho duše. Navíc k těm obvyklým, které sv. Josefmaria ustanovil v Opus Dei pro chvíle, jako je tato, vás vybízím k tomu, abyste byli při přinášení obětí za Jana Pavla II. velkorysí. Buďme přesvědčeni, že tyto modlitby (jsme zvyklí si to uvědomovat) jsou navracející se prosby: vznáší se k nebi a Bůh je posílá zpět na zemi jako požehnaný vodopád milostí.

Mé dcery a synové: Jan Pavel II., společně s naším Pánem, nás nepřestává zvat: **Vstaňte, pojďme!** Žádá nás o to, abychom odhodlaně vycházeli, den za dnem, na cestu křesťanského života. *Duc in altum!* (Lk 5, 4), připomíná každému z nás. Všichni katolíci, jako věrné děti Církve, musí vyplout na hlubiny ohromného oceánu světa, aby uskutečnili – bez prostřednosti, s plnou odevzdaností celého srdce – své poslání spoluvykoupit to, co nám Kristus svěřil.

Až konkláve kardinálů, sjednoceno dechem Ducha Svatého, vybere nového Petrova nástupce, uslyšíme ohlášení *habemus Papam!* Začněme mu už dnes připravovat cestu.

Modleme se k našemu milovanému Janu Pavlu, aby se přimlouval před Bohem naším Pánem, aby nový papež našel brázdu vyoranou a dobře připravenou vydatnou modlitbou a umrtvováním všech křesťanů. Už dnes ho milujeme celou svou duší, ať už to bude kdokoliv. A jak nám náš Otec říkal při podobných příležitostech, obětujeme za něj všechno – dokonce i náš dech!

Během těchto dní *sede vacante* nás snad může doprovázet střelná modlitba, kterou náš zakladatel nabízí v *Brázdě*: ***Uvědomil jsem si, že poznámka o oddanosti, kterou jsi mi napsal, byla velmi případná... „Každý den nosím ve svém srdci, ve své mysli a na svých rtech jednu touhu: Řím“*** (č. 344).

S veškerou náklonností vám žehnám.

Váš Otec,

+Javier

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
vzdejme-bohu-diky-za-tak-dobreho-a-
verneho-sluzebnika/](https://opusdei.org/cs-cz/article/vzdejme-bohu-diky-za-tak-dobreho-a-verneho-sluzebnika/) (22.02.2026)